Aroniga kunninga ette, ja pallus, Israelile lubba, Egiptuse maalt ärraminna, ja teggi omma könne kinnitamiseks mönda immeteggo. Agga Waraol polnud ei koggoniste sedda meelt, ni suurt hulka allamaid maalt laska ärraminna, ja ei annud enne järrele, kui Jummal tedda ja temma maad ränga nuhtlustega sai nuhhelnud. Need ollid, et köik wessi werreks ja ma konne täis sai; et täid ja pahhad linnud köik maad waewasid; et pärrast neid suur weiste-katk tulli; et innimestele willid ja muhhud külge löid; et nisuggune rahhe saddo tulli, mis weel ilmaski ma peal polle nähtud, sest et köik purruks löi ja rahwast ja weiksid tappis; et selle peale Jummal hommiko-ma kili parwed nuhtluseks läkkitas, mis köik ärrakautasid, mis rahhest olli järrele jänud, ja köik puud walgeks ja maad mustaks söid. Sest Jehowa ütles: nemmad peawad mapinda katma. Siis tulli pilkane pimmedus, mis kolm päwa maad kattis, et ei ö egga päwa wahhet ei olnud. Kui Warao südda ikka weel köwwaks jäi, siis surrid ühhel ösel köik essimesed poeglapsed, ni hästi Warao essimene poeg, kes temma aujärge piddi pärrima, kui ka köige alwema innimeste poead, ka köik lojuste essimesed issased lomad. Nüüd olli suur kaebdus Egiptuse-maal, ja Warao tundis, et surrelik asjata Issanda nöu wastopanneb. Ta kutsus Mosest ja Aronit ja ütles neile: minge mo rahwa seast ärra; minge ärra Israeli rahwaga. Nemmad ollid jo köik endid selle wasto walmistanud. Igga perrekond, walmis tele minnemas, söid weel üht talle, kelle werrega omma majja ukse pida wärwisid, ja kire pärrast hapnemata leiba körwa wötsid. Sedda piddid pärrast igga aasta Pasa nimme al, mällestuseks teggema, et Jummal neid Egiptusest peästnud. Neid, kes ärraminnemas ollid, olli 600,000 meest, ilma laste arwamata. Agga kui rahwas Egiptusest ollid wäljaläinud ja Punnase-merre pole minnemas, kahhetses Warao, et ta neid lasknud ärraminna; wöttis köik omma wäehulga kokko, aias neid takka ja tahtis

Ma-rahwa Kalender 1847. k. 30